Converted by Tiff Combine - (no stamps are applied by registered version)

وسعيا وراء أسانيد تاريخية يؤيد بها وجهة نظره ، نجده يستعين بالقدماء المصريين ، على محافظتهم على جوهر طقوسهم ومظهرها فيقول :

המצרים הקדמונים היו משתמשים בימי חגים ידועים רק בכלי אבן. מנהג זה נשאר להם לנחלה מאבותיהם הראשונים שחיו „ב ז מ ן ה א ב ן", בזמן שלא ידעו עוד בני אדם להשתמש בחמרים אחרים והיו עושים כל כליהם מאבן (Lubbock). ואעפ"י שלמדו אחרי כן לעשות להם כלים מחמרים יותר טובים, החליפו אמנם בנקל בימות החול את האמצעי הגרוע בטוב ממנו, אבל בימי קודש לא נועזו להוציא ישן מפני חדש, כי פה היה האמצעי עצמו לדבר שבקדושה, וכהני מצרים בודאי בקשו ומצאו לדבר טעמים גדולים על פי הסוד, כלומר, בקשו ומצאו מטרה חדשה לאמצעי שנתישן, תוך חדש לקליפה שנתרוקנה.

(٨)

لقد كان القدماء المصريون يستعملون فى أعيادهم الأوانى الحجرية فقط ، لقد ظلت هذه العادة لديهم كارث ورثوه عن آبائهم الذين عاشوا فى العصر الحجرى ، فى الوقت الذى لم يتوصل فيه الانسان الى استخدام مواد أخرى فكانوا يصنعون كل أوانيهم من الحجاره .. وعلى الرغم من أن المصريين قد تعلموا ــ فيما بعد ــ أن يصنعوا الأوانى من مواد أفضل من الحجارة ، واستطاعوا ــ فى الأيام العادية ــ أن يستبدلوا تلك الأدوات الرديئة بأدوات أفضل منها ، الا أنهم ــ فى الأيام المقدسة ــ لم يجرؤوا أن يتخلصوا من القديم فى سبيل الجديد ، فهنا أصبحت تلك الأوانى مقدسة فى حد ذتها ، ومن المؤكد أن رجال الدين المصريين قد بحثوا ووجدوا أسبابا كثيرة لهذه العادة ، أى بحثوا ووجدوا هدفا جديدا لتلك الأوانى التى عفا عليها الزمن ــ عن قلب جديد للقشرة التى أصبحت خاوية » .